

הישגי הציור והפיסול בשנת תשכ"ג

אמנות ישראלית ב-1963 / הארץ / 27.9.63

הסיכום "הציור והפיסול בשנת תשכ"ג" שימש פתיחת העונה במועדון "מילוא" בערב שבת שעבר. אביגדור לואיזאדא ציין את שני המאורעות החשובים של העונה שעברה, היינו, סימפוזיון הפסלים והכנס הבינלאומי של המבקרים האמנותיים. יואב בראל עמד על העובדה שאין כל אפשרות להעריך כראוי הערכה נכונה את מסגרת האירועים בארץ כאירוע לוקאלי נפרד. התמורות הרבות שחלו בגישה לאמנות בעולם כולו בשנים האחרונות הביאו לכך, שכיום אין למעשה לא "אוונגרד" ולא זרם - היום ניצב האמן בייחודו ובדידותו ויצירתו האינדיווידואלית היא הקובעת. הסימפוזיון לפיסול היה לפי דעתו כשלון, כיוון שלא נתגבשה בו אחריות מבחינה אמנותית. אשר לכנס של מבקרי אמנות, שהיווה את אחת ההזדמנויות הנדירות להציג קבל עולם את האמנות הפלסטית שלנו, גם אפשרויותיו לא נוצלו כדבעי. מאידך גיסא, אי אפשר להתעלם מחשיבותן של תערוכות גדולות, כגון תערוכת ואן-גוך, תערוכת השטיח הצרפתי, תערוכות טמאיו ובן שאן. כן היו גם תערוכות חשובות של אמנינו. הצייר יוסף זריצקי טען נגד העניין שמתעורר אצלנו לגבי ה"מסביב", במקום שיהיה עניין רב בנוגע לעצם האמנות ובעיותיה. על העסקנות המופרזת התריע הצייר רפי לביא.

יואב בראל, בין פיכחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004